

at de Misligheder, der, som af Overretten fremhævet, i det Hele taget ere forbundne med denne Institution, bevirke, at den ingenlunde frembyder tilstrækkelig Sikkerhed. Da nu derhos Erfaringen, saavel tidligere i Jylland, som hidtil paa Verne, hvor denne Institution kun i et ganske enkelt Tilfælde er blevet benyttet, — for Kjøbenhavns Vedkommende er den hævet ved Forordn. 15. Juni 1771 § 15 — har godtgjort, at der ikke soles nogen virkelig praktisk Trang til dette Institut, i hvilken Henseende det ogsaa kan bemærkes, at det neppe vil falde vanskeligt for en Mand, der virkelig er solvent, paa anden Maade at ordne sine Anliggender, uden at opgive sit Bo som fallit, og da de Fordele, hvilke dette Institut medfører for den Dybydende, og som, hvis nærværende Lov vedtages, indskrænke sig til Fritagelse for Skiftesgebyrer, formentlig ikke bør komme i Betragtning mod den Fare, hvorfor Kreditorerne udsættes ved bemeldte Institution, har man ikke taget i Betænkning at affatte nærværende § i Overensstemmelse med Overrettens Forslag.

Sluttelig skal man endnu med Hensyn til de af Grossererforeningens Komite fremsatte Forslag, som fremdeles fastholdes af bemeldte Komite, bemærke Følgende:

Med Hensyn til Komiteens Forslag Nr. 5 skal man henholde sig til, hvad der i saa Henseende er anført i Kommissionens Betænkning Sp. 382, idet man dog endnu maa bemærke, at det turde være saameget mindre hensigtsmæssigt at optage den nævnte Bestemmelse i nærværende Udkast, som der ellers ikke i samme findes nogen Straffebestemmelse, hvorimod Ministeriet er fundet at henlede Straffelovbogens Kommissionens Opmærksomhed paa dette Punkt.

Hvad Komiteens Forslag Nr. 8 angaaer, troer man, næst at henvise til Kommissionens Betænkning Sp. 387—88, at kunne indskrænke sig til at henlede Opmærksomheden paa den Stilling, der i det Hele er tildeelt Kreditorerne i nærværende Udkast, og med hvilken en saadan Bestemmelse neppe vilde være forenelig. I alt Fald forekommer det Ministeriet, at en saadan Bestemmelse staaer saaledes i Forbin-

delse med Næringslovgivningen, at den neppe bør optages paa dette Sted.

Med Hensyn til Komiteens Forslag Nr. 12 skal man ganske henholde sig til, hvad der er anført i Kommissionensbetænkningen Sp. 396—397.

Det Forslag, som er fremsat af Komiteen under Nr. 16, har, som bemærket, fundet sin Afgjørelse ved Loven af 30te November f. A., og Ministeriet finder ikke i det Anførte tilstrækkelig Anledning til at foreslaae nogen Forandring i en saa nylig vedtagen Lovbestemmelse, saalange det ikke har vist sig, at samme medfører praktiske Ulemper.

Med Hensyn til de af Komiteen respektive under Nr. 17 og 18 fremsatte Forslag skal Ministeriet ganske henholde sig til, hvad der er anført i Kommissionensbetænkningen, respektive Sp. 406 og Sp. 400 ff.

Endnu skal man blot tilføie, at de af Kommissionens Medlem, Prokurator Larsen, fremsatte Forslag ere tagne under særlig Overveielse, men Forhandlingerne desangaaende ere endnu ikke saaledes fremmede, at man har kunnet tage nogen Bestemmelse om, hvorvidt noget Lovforslag i denne Anledning bliver at forelægge, hvilket i alt Fald ikke vil kunne skee under nærværende Rigsdagsamling.

I.

Uddrag af en Skrivelse

af 20de Juni 1857,

hvori Grossererforeningens Komite efter Foranledning af Justitsministeriet ytrer sig angaaende en Reform af Fallitlovgivningen.

Vi ønske det fremsatte betragtet som et Materiale til Sagens nærmere Behandling.

1) Naar Nogen forlanger sit Bo taget under Fallitbehandling, bør Andragendet derom